

KRATOLIK

ST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-LATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.— OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 50.

Sibenik, 12. prosinca 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

eljače, na noge!

Nekada su sela bila puna svjeće, spokojsstva i pjesme. I oni, i su bili prisiljeni koracati gradom pločnicima i udisati užvitlanu štinu, pomiješanu s benzinskim l'hom i tvorničkim dimom, sašli su o ljepoti seoskoga života i nuli za njom.

Sada, međutim, ni sela više nino što su nekoč bila; sada već jak, pritisnut neimaštinom i dušima, zavidno gleda na stanovni gradova, misleći da nema noga gradanina koji bi se takoliko zlopatio kao on, a da često na ni ječmenoga kruha u kući.

A i jest život dalmatinskoga jaka gorak i čemeran. Crni selaci nadviše nad zagorskim kolima, ali kukavica kuka i povrh zata primorskih kućeraka, jednotnica, pa i dvokatnica.

Samou kakvima jazbinama i ozima živi taj naš seljak! Padaju što se odijeva, čime se zipočriva i što jede! — Sve to mogu potpuno vidjeti i upoznati, jednodnevni posjetiocia, nego samo oni koji stalno žinju selu i sa selom.

Malo je kome dobro, ali ipak živi. I seljak živi, ali ne živi životom dostoјnjim čovjekom! A ipak, o i motika, koji hrane čitav svijet, morali bi i njemu pružiti uvjete dostojan život.

No ne samo da bi seljak može, nego bi on i mogao bolje žiti!

Stari Slaveni, naši praoci, žili su u velikim obiteljskim zatragama. Na istom ognjištu se kuju za sto i dvjesto članova; i jedan, kao vrhovni starješina kuće, povijedao je, a svi ostali su se dvrgavali njegovim zapovijedi.

Tog općeg, uzajamnog i zažnog duha je nestalo. Mjesta, zavladao je duh nesloga i činosti. I danas: što bi se moguhati u jednom loncu i jesti istim stolom, kuha se u desetaca, a jede na dvadeset stolova.

Neprestanom, često nepotrebom, diobom zemlje — dalmatinski jak, nema više što kopati, ni naši sijati. Još malo, pa će oni stati proletar, beskućnik.

A uz to, ga još sa svih strana abiju. — Kad seljak pode u govinu, da štograd u njoj kupi, tra platiti po što trgovac hoće, kad trgovac dode u njegov po-

† Umro nadbiskup Dr. Ante Bauer

Dne 7. prosinca u 4 s. popodne preminuo je u Zagrebu od kljenuti srca nadbiskup zagrebački i hrvatski metropolita Dr Ante Bauer u 82. godini života. Posljednje vrijeme pokojnik je češće poboljevalo, ali ipak je smrt došla nenadno.

Veliki pokojnik rodio se 11. II. 1856. u Breznici, kao dijete obitelji koja je imala 15 djece. Gimnaziju je svršio u Varaždinu i u Zagrebu. Teologiju studirao je u Zagrebu, Pešti i Beču, gdje je i doktorirao. Godine 1879. bio je zaređen za svećenika. Kao mlad svećenik vršio je službu kapelana, katehetu i nastojnika u nadbiskupskom konviktu u Zagrebu.

Od g. 1887. do 1911. bio je profesor na zagrebačkom sveučilištu, a godine 1907. postao rector magnificus zagrebačkog sveučilišta.

Kao sveučilišni profesor istakao se spreman profesor, vrstan teolog i dušnik filozof, pa je napisao više značajnih radnja i rasprava iz područja filozofije i apologetike.

Godine 1911. imenovan je za koadjutora zagrebačkog nadbiskupa, a

1914. smrću nadbiskupa Pošilovića postao je zagrebački nadbiskup i metropolita pokrajine Hrvatske i Slavonije.

Kao nadbiskup išao je tragom svojih slavnih predšasnika. Bio je otac i pastir svojem stadi. Uvijek je bio beskompromisani borac političkih pravica i slobode hrvatskoga naroda. Pokojnik imao je veliko i plemenito srce, pa se nije provela nijedna humanitarna i narodna akcija, a da joj nije veliki pokojnik bio na čelu.

Zagrebačko sveučilište, a osobito medicinski i gospodarski fakulteti neneću zaboraviti. Dr Bauer, jer je pokojnik darovao sveučilištu ogromne kompleksne zemljišta koji iznajmuju milijunska vrijednost.

Pokojni sagradio je veliko nadbiskupsko sjemenište, koje će kroz vječne služiti na ponos zagrebačkoj nadbiskupiji.

Pokojni nadbiskup kao pretsjednik biskupskih Konferencijskih bio je prva ličnost u Hrvatskom narodu. Pa iako star i osijedio, uvijek je sačuvao svježinu duha, otpornost i nepopustljivost u načelu i u dobru. Za vrijeme prošlih

režima kada bi se god pojavila bilo kakva pogibelj za stvar sv. vjere i prava hrvatskoga naroda, intervenirao bi na najviša mjestra i njegova intervencija postigla bi uvijek efekt. Jest. Auktoritet i ime pokojnog Bauera bilo je veliko u ustima cijelog hrvatskog naroda. Pa iako je pokojnik po crvenom pravu bio samo zagrebački nadbiskup i metropolita crkvene pokrajine Hrvatske i Slavonije, cijeli hrvatski narod iz sviju biskupija upirao je u nj oči i smatrao ga za svog metropolitu.

Istina, veliki pokojnik umro je u dubokoj starosti. I treba zahvaliti Provinost, da nam ga je dosada poživila. Ali ipak ne možemo reći, da nam još ne bi bio potreban, iako prestar i osijedio. Njegov auktoritet, njegovo ime, njegova riječ još bi mnogo i mnogo koristila cijelom hrvatskom narodu u ovim mutnim vremenima. Stoga hrvatski i katolički narod neće lako prežaliti smrt velikog pokojnika.

Velikom nadbiskupu, velikom Hrvatu, učenjaku i filozofu Dr Antu Baueru nek je slava i vječni pokoj od pravednog Gospoda, a u srcima našim trajan i vječan spomen!

Govor biskupa Mons. M. Pušića

O nerazrešivosti ženidbe

Danas donosimo u kratkim crtama prikaz govora hrvatskoga biskupa preuzev. Mons. Mihe Pušića, što ga je održao u franjevačkoj crkvi na Kaptolu 27. X., prilikom arugoga zasjedanja Hrv. Soc. Tjedna u Zagrebu:

Iznijevši razloge, zašto je zgodno, da se i na Socijalnom Tjednu govori o braku, jer se naime i kod nas s raznih strana juriša na kršćanski brak, napomenuo je potanje, kako je Crkva, osobito tokom 19. vijeka odlučno i neustrašivo ustajala na obranu vječnih načela o braku. Spomenuo je iz-

medu ostalog posebnu encikliku velikog Pape Lava XIII. „Arcanum divinæ sapientiae“ od 10. II. 1880. proti civilnom braku i rastavu braka. Zatim veliku encikliku Pija XI. „Casti coñubii“ od 31. XII. 1930., gdje je ovaj veliki Papa predočio velebnu sintezu o kršćanskoj nauci o braku, naglasio svetost i nerazrešivost braka, istaknuo dužnost supruga u bračnom životu, osudio napose bijelu kugu i dao zgodne upute svećenstvu, kako da pri tome postupa. Zatim je govornik potajne naveo prerasne razloge, vjersko-moralne, znanstvene i socijalne, koji

drum, onda on nije vlastan postavljati cijenu svojim proizvodima, već mu je, opet, određuje sam trgovac. I, hoćeš nećeš, mora ih prodati pošto trgovac želi.

Tako je to. A ne bi smjelo biti, i ne bi bilo, kad bi seljak imao nešto svijesti!

Tvorničari i veletrgovci se udružuju u tako zvane trustove i kartele, preko kojih određuju cijene svojoj robi, i neće jedni drugima da konkurišu. A zašto se ne bi i seljak mogao udružiti u zadruge, koje će ravnati cijenama njegovih zemljoradničkih proizvoda, i preko kojih će, bez kojekavkih posrednika, dobivati sve što mu je potrebno iz prvog izvora?

Mogao bi, ali je to teško, veoma teško provesti, jer je seljak sebičan i nema zadružne svijesti. I tako, često puta, seljak postaje sam sebi najveći neprijatelj.

Kad bi kod seljaka bilo više svijesti, nesebičnosti i onoga starenja poštovanja, koje nije ni tudi iglu dizalo s puta, njegov život ne bi bio više tako gorak i čemeran.

Dalmatinski seljak je uistinu siromašan, i ne može ništa sam na svoju ruku. Ali ono što može jedan ili dva trgovca u selu, to, sigurno, mogu postići pedeset ili sto seljaka!

Zašto svaki seljak mora imati svoj vinarski podrum, koji je pretijesan i za ono nekoliko hektolitara

vojuju za nerazrešivost braka. Na koncu je iz svega ovoga izveo neke konkretnе dužnosti za sve katolike, osobito za članove i članice katoličkih organizacija:

1. Svi se katolici imaju u teoriji i u životu držati potpuno kršćanske nauke o braku i bračnom životu, kako je to divno izloženo u enciklici „Casti coñubii“. Treba također da šire tu nauku i čine propagandu za nju i riječju i štampom. Framasuni i komunisti i njihova štampa šire neprestano javno i potajno krive nazore o braku i bračnom životu, o rastavu braka, o slobodnoj ljubavi. Katolici treba da suprotstave tome posvuda žilavu propagandu za kršćanski brak. U ka-

vina što ih ima, kad čitavo selo može sagraditi jedan veliki, prikladni i zdravi podrum, u koji će stati svo seosko vino?

Zašto mora biti u selu petest privatnih trgovina, kad čitavo selo može imati samo jednu, svoju zadružnu trgovinu?

A takvih: Zašto? — mogli bismo još dosta nabratati. Seljače, ti si hranitelj čovjekanstva, pa nije pravedno, da ti dok sve ostale hraniš, sam ostaješ gladan. Ali nemoj očekivati, da će te drugi pomoći. Drži se one: Pomozi si sam, pa će ti i Bog pomoći! — a i one druge. U se, i u svoje kljuse!

Ig.

Po državi

KARDINAL PELLEGRINETTI U ZA
EBU. 5. t. mj. prije svog odlaska za Rim
ao je u Zagreb Nj. U. kardinal Pelle-
netti, dosadašnji apostolski nuncij u Beo-
du, da se oprosti s hrvatskim katolicima.
njim je doputovalo njegov tajnik te beo-
čki nadbiskup dr Ujčić i dakovčki
cup dr Akšamović. Prireden mu je vrlo
čas doček. Na peronu su ga dočekali uz
biskupa-koadjutora preuzv. g. dr Ste-
ca biskupi preuzv. g. dr Rožman, dr
Bračić, dr Gnidovec, Mons. Pušić, dr
radi, dr Burić, Mons. Garić i dr Salis-
vis. Bili su tu predstavnici vlasti te za-
omniči katoličkih redova, ustanova i dru-
sa sa svojim zastavama. Križarska glazba
hrala je, pri njegovom dolasku, papinsku
nu. U češaonicu glavnog kolodvora po-
avio je kardinal preuzv. dr Stepinac, na-
se on zahvalio hrvatskim jezikom. Nato
kardinal pratnji biskupa i ostalih u-
to u katedralu, gdje je otpjevan „Tebe
ga hvalimo“. Prez kolodvorom je bila
na naroda, a isto tako su i sve ulice bile
na naroda, koji ga je srdačno pozdravlja-
o. Daska električna centrala postavila je gira-
đarulja pred kolodvorom, u Praskoj u-
na ulazu u Bakacevu te na prošoru
u katedralom i na križu katedrale. Osim
je i na biskupski dvor za vrijeme sve-
osti bio rasvjetljen bengalskom vatrom.
8 sati bila je intimna večera za crkvene
tojanstvenike i službenie predstavnike. Pri-
je su crk. ostojanstvenici, te predstav-
vlasti, crk. ustanova i društava poda-
i svoje čestite Nj. U. kardinalu. 6. t.
preko Ljubljane otputovao je za Rim
ratnički preuzv. dra Ujčić i svoga tajnika.

DR STOJADINOVIC U RIMU. Da vrat-
osjet talijanskom ministru vanjskih po-
sta grofu Ciano, naš ministar predsjednik
ministar vanjskih poslova dr Stojadinović
mj. stigao je u Rim i ostao do 10. t.
Citavim putem, a napose u Rimu prire-
mu je vrlo svečan doček. Sve talijan-
novine oduševljeno pozdravljaju ovaj
gov diplomatski posjet i pridaju mu
važnost. Mussolini je tim povodom
na slobodu posljednje političke zato-
uke hrvatske i slovenske narodnosti u
iji.

JUGOSLAVIJA IMAM PREDSTAVNIKA
SALAMANCI. Naša vlada imenovala je
jim predstavnikom u Salamanici fregat-
kapelana Mažuranića, brata predsjednika
ata dra Z. Mažuranića. Nacionalistička
ča generala Franca zahvalila je našoj vlad-
ovom imenovanju.

NOVIM SVEUCILISNIM PROFESO-
M za crkveno pravo na bogoslovnom fa-
betu u Zagrebu imenovan je dr Franjo
rman.

OTKAZANO GOSTOPRIMSTVO DO-
SNIKU REUTERA. Radi tendencioznog i
ačnog izvješćivanja britanske javnosti ot-
ano je gostoprismstvo H. Harrisonu, do-
niku službene agencije „Reuter“ u Beo-
gu, te mu je od strane naših vlasti saop-
to, da njegova prisutnost u Beogradu
je više poželjena.

CEHOSLOVACI KUPUJU NAS DU-
N. U Split je stiglo povjerenstvo čeho-
vačkog monopola, koje će u stovarištima
Splitu, Drnišu i Dubrovniku preuzeti
u količinu najboljega našeg cigaretognog
vana.

Još su dvije rubrike: „Iz života
te Crkve“ — liturgijske vijesti —
Liturgijska literatura“.

Sve u sve: Casopis „Život s Cr-
kom“, kakav nam se prestavio s pr-
i brojem, zasljužuje svaku pažnju.
Preporuku da se što više proširi.
Više što mu je veoma niska cijena.
Uprava s prilogom zapada godišnje 30
kuna, a bez priloga, kao i sam prilog
časopisa, 15 dinara.

Neka uzaludno ne teku mimo nas
toci žive vode!

Dig.

z moga „Dnevnika“

Bitolj, 5. XI. 1937.

Da li je to san ili java? Dru-
gi, koji su me pred par sati vidjeli,
me ne poznaju. Svi gledamo ču-
to jedan drugoga, svi smo neobično
sješni, ali — niko se ne smije. Svi
su užaljiva i tužna pogleda; svak za ne-
žali.

Danas, kad sam prolazio ulicama
Bitolja, video sam u kavezu neobično
čepa kanarinu i čuo ga, kako tužno
že za slobodom. Citav dan mi dušu
treba njegova tužna pjesma...

Danas sam čitao povijest o grč-
kom učitelju, kojega je neki rimski sil-

Treba vratiti vjeru u čovjeka!

Razbor, ne strast!

Ima nas svakavih.

Sunce Božje grije dobre i zle,
zemlja daje svima plod svoj. Idealno
bi bilo kada bismo bili svi dobri. Ne
svi jedne misli i jednog gledanja u
svakoj stvari. To je nemoguće, a nije
ni potrebno.

Uvijek će na zemlji, pa i u gra-
nicama države, naroda, grada, selo bi-
ći grupiranja i pregrupiranja; jedan
će amo radi ovoga, drugi tamo radi
onoga. To po sebi nije zlo, nego znak,
da su ljudi slobodna stvorenja koja
mogu reći: amo ču, tamo ču.

Glavno je kod svega toga jedno.
A to jedno jest — da ne iskočimo
preko ograde koju postavlja Onaj koji
je vječan. Mi znamo što se dogodi
kada željezica izleti s tračnicu!

Javni život govori da čovjek da-
našnjega vremena posve malo računa
s Bogom. Vjera u Boga je oslabila.
Posljedica — upamtimo! — koja je
morala uslijediti, jest: na svim linija-
ma je oslabila vjera u čovjeka. Ni knji-
gu, ni novinu, ni predavanje, ni dogovor,
uopće ništa što nije „ja“, čovjek
više ne uzima s povjerenjem i niti s
najmanjom dozom vjere da bi i mogao
što pametna, dobra i trijezna naučiti i
čuti. Može neka stvar, djelo, pothvat
biti idealno dobar, za svakoga, a ne
samo za onoga od koga je to poteklo
i došlo, bez promišljanja i ikavog
razmišljanja odbija se. Može tu biti
strast, neprijateljstvo ove ili one vrsti,
ali na dnu svega jest i ostaje: čovjek
ne vjeruje čovjeku, pa ni onomu o ko-
mu se nikada što za nije čulo govoriti,
i onomu koji ni najmanjega
povoda nije dao da mu se ne bi moglo
vjerovati.

Zasada je u snazi samo vjera u
onoga koji je u istoj liniji s nama.
Ali i to s vremenom slabl. Ubistva u
Rusiji su tomu jasan dokaz.

Svaka stvar ima svoje lice i na-
liče. I najgora stvar imaće nešto do-
bra u sebi, kao što i ona najbolja ima
svojih nesavršenosti. Jedan gleda s o-
ve, drugi s one strane. Po našem mi-
šljenju najveće zlo koje osjećamo sa
strane onih koje naši ljudi nazivaju,
ili se pak sami pretstavljaju, „komu-
nistima“, jest u tome što po planu
ubiju vjeru i povjerenje u čovjeka.

Ova tačka najviše svjedoči da vrhovni
nosioci ovakvih i sličnih pokreta hoće
i idu za tim da od ljudi stvore članove
zajednice koji se jednom zauvijek
moraju odreći svoje glave i svoga ra-
sudivanja, te u svemu, pa i u mišlje-

nju moraju slušati „po komandi“. O-
vo je u našim očima strahovito ve-
liko zlo i ropstvo ništa manje od ono-
goga iz poganskoga vremena, kada se
ljude kupovalo na pazaru kao marvu.

Mi ovo osjećamo. I to čovjeka
silno boli. Ne samo radi toga što je
uzaludan naš trud i napor, nego naj-
više pomisao na to — da je gotovo
govor i ne govor, dokazi-
vao i mučao, jer pred sobom imaš
čovjeka koji je tako raspoložen da ti
ne vjeruje i ne će vjerovati, pače je
uvjeren da će biti sve laž i ono što
će sutra govoriti. Ako si pak na istoj
liniji, onda se uopće ne gleda što
govoriš i kako razlažeš. Sve je ona-
ko, i uvijek će ti kimnuti glamom.

Može biti ovomu sto razloga. —
Čovjek je naš od svakoga varan i
prevaren. To mi dobro shvaćam i raz-
umijem. Malo je ko u njemu dola-
zio s namjerom da mu nadopuni džep,
nego da mu ga isprazni, i — najbla-
že rečeno — da se na njegov račun
dovuče k položaju. Ali zlo, zlo dale-
ko veće i teže nego mi i mislimo jest
— povući crtu i reći: ne vjerujem i
ne ču vjerovati. Nikomu! Ni svomu
susjedu, koji je i razuman i dobar i
vještiji svemu od mene. Vjerujem sa-
mo onomu koji je u istoj liniji; i
uopće ne ču da čujem za razloge
priatelja, brata, rođaka, kojima mi
dolazi — zašto i on nije u onoj sku-
pini u kojoj sam ja, kako ga od toga
odvodi ovo i ono.

Ne strast, ne mržnja, ne neshvaća-
nje, i ono da ne znam što je za na-
dobro. Od toga me odvodi ovo i ovo,
i ono i ono. — Svejedno je kao da ni-
sam ni usta otvorio.

To je atmosfera u kojoj se danas
krećemo.

Ako je to tako, a uistinu jest,
onda mi kršćanski osvjeđeni ne će-
mo ići istim stazama. Mi se mora-
mo čuvati bolesti koja je danas sve
zarazila — da u svemu izvan svoga
kruga vidimo samo zlo. Mi ćemo u
razgovoru i nastupu reći što jest —
jest, što nije — nije, bez obzira da li je
pred nama priatelj ili neprijatelj. Ne
strast, nego razbor neka vas vodi. I
vraticemo vjeru u čovjeka.

Junior

NOVIM OPATOM znamenite zborne cr-
kve u Korčuli Sv. Stolica je imenovala
preč. on Pera Kalodjeru, kanonika i
nadpopa iste crkve. Ta vijest povoljno je
objeknula među pučanstvom Korčule.

LUKA ŠARIĆ - ŠIBENIK ULICA KRALJA TOMISLAVA

Stalno na skladištu sve vrste engleskog konca i pamučnog prediva. Francuske pred-
za ručne radove D. M. C. Veliki izbor vune. Čempira, košulja, čarapa, rukavica, ruc-
nika, rubaca, kišobrana, šešira, kapa, kufera, tašna, modnih dugmeta, češljeva, sapuna,
parfema, pudera, kolonjske vode kao i krema za lice, guča Benger (Jeger). Ovratnika
(koleta), kravata, gaćica muških i ženskih, kombinacije, sve vrste vrpce (kurdele), svile
za vezanje, svile za šivanje. Sve vrste igala, pojasa, vezica za cipele, kao i sve vrste
sitničarija. Veliko skladište konca TRIDENT, KARLILE I PIQUE i t. d.

veći broj katolika. To su većinom do-
seljenici iz Dalmacije s otoka Korčule.
Nažlost, među njima se našlo i neko-
liko izroda, koji su za Judinu platu
izdali i vjeru i domovinu. Crvenio
sam se od stida, kad mi je neko do-
bacio: „Eto, to su vam Dalmatinici!“
Svi ih preziru, pa i oni, koji su ih
kupili. Jedan Dalmatinac, koji mi je
sve to pripovijedao, sav crven od sti-
da govorio mi je: „Velečasti, nisu svi
takvi. Mi smo svi ostali tvrdi u svojoj
vjeri i svi ljubimo majku domovinu.
A oni, koji nas osramotile, oni su
nam i kod kuće u Dalmaciji bili na
sramotu. Dodite, velečasti, jednom k
nam. U mojoj je kući jedna soba
pretvorena u kapelu, pa ćete nam pro-
povijedati.“ — Nisam mogao, a da
mu ne obećam, jer me je tako žarko
molio, ali Bog zna, hoću li moći izvr-
šiti obećanje i razveseliti drage Dal-
matince!

Bitolj je u sabornoj pravoslavnoj
crkvi u Bitolju bio najavljen govor e-
piskopa Nikolaja Velimirovića. Iz kri-
zoznosti ga odoh poslušati. Tā, to je
proslavljen govornik i „trpeljiv“ čo-
vjejk! Međutim, grozno sam se razo-
čarao i nad njegovom elokvencom, a
nada sve nad njegovom „trpeljivošću“.

Po svijetu

PAD NANKINGA očekuje se svakog
časa, jer su Japanci iz Kujunga bacili pro-
ti Nankingu svoje motorizirane snage, ko-
je razbijaju posljednji otpor još donekle
discipliniranih kineskih bataljuna. Grad je u
plamenu, jer su ga Kinezi zapalili. Kinesko
stanovništvo u velikim masama bježi iz Nan-
kinga. — Japancima je uspjelo zaplijeniti
najmoderniji kineski krstić „Ning Hai“.

U NACIONALISTICKOJ SPANJOL-
SKOJ posljednjih dana opaža se velika ak-
tivnost. Užurbano se vrše pripreme za od-
lučne bitke. Inače ni na jednoj fronti nije
bilo ničega značajnijega osim pojedinačnih
manjih napadaja i protunapadaja.

TESKO STANJE U SV. ZEMLJI još
uvijek traje. Posljije smaknuća arapskoga vo-
đe, Šeća Fahrana Saadi, kao organizatora
terorističke akcije, teroristička akcija se na-
stavlja još većom upornošću. U Damasku su
priredile goleme demonstracije, u kojima
je sudjelovalo preko 50 hiljada ljudi. —
Vrhovni arapski muftija Emīl El Husein
prečuo je stvaranje federacije arapskih
država pod upravom kralja Ibn Sauda.

DEVET MILIJUNA NEZAPOSLENIH
ljudi i žena ima u Sjedinjenim Ameri-
čkim Državama. U toku četiri zadnje
godine vlada je potrošila 14 milijardi i 400
milijuna dolara, pomažući nezaposlene.

NEOBICNA OPORUKA. Uvijek je na
svijetu bilo čudačka. Među takve čudačke va-
lja ubrojiti i američkoga milijunaša Sid-
neya, koji je nedavno umro i ostavio neo-
bičnu oporuku. On je odredio, da se od
njegovih kostiju imaju praviti puceta, a
i njegove kože torbice i novčarke. Ti se
predmeti ne smiju prodavati, već imaju pri-
pasti kao poklon i uspomena njegovim pri-
jateljima i znancima. Svoj veliki imetak
nije ostavio svojoj rodbini, koja je i onako
bogata, nego ga je razdijelio raznim dobro-
tvornim ustanovama. Iz njegove ostavštine sa-
građut će se u Detroitu velika škola za siro-
mašnu ojecu te najveća bolnica u tom gradu.
Zanimivo bi bilo znati, hoće li ova nje-
gova posljednja volja biti u cijelosti izvr-
šena!

PROTUMASONSKI PLEBISCIT U
SVICARSKOJ. 28. pr. mj., prilikom naroč-
noga glasanja odbijen je prijedlog organiza-
cije za suzbijanje slobodnog zidarstva, da
se zabranili sve organizacije katoličke om-
ladine trijerske biskupije. Zabranjeno je tako-
đer, da se ove raspušteni organizacije po-
novno osnuju u bilo kakvom obliku. Gestapo
po ništa ne smeta, da je postojanje organiza-
cije katoličke omladine bilo predviđeno i
zajamčeno članom 31. konkordata potpisano
20. VII. 1933. godine između Svetе Stolice
te uvlade Reicha, koju je zastupao vicekan-
celar von Papen.

NAJVISI METEORELOŠKI OPSER-
VATORIJ EVROPE „SPHYNX“ otvoren je
nedavno na vrhuncu od 3572 metra Jung-
fraujoch u Svicarskoj. Opremljen je instru-
mentima i za geofizička i za astronomsku
opražnju, naročito u vezi sa t. zv. „koznič-
kim zrakama“.

30 MILIJUNA OSOBA posjetilo je me-
đunarodnu parišku izložbu do 18. pr.
mj.

Bitolj, 16. XI.

Opet danas predavanje. Predava-
nje je o inicijativi. Kratko i jezgrovi-
vito: „Što je to inicijativa? Inicijativa
je, to vam je — jedna dobra stvar.“
Iza ove genijalne definicije pita se
jedan primjer za inicijativu. — „To
Vam je, kad ja tri puta odem primiti

PĚKO
Cipela par
je za svakoga
najljepši dar!

Naši dopisi

Radošić

BLAGOSLOV NOVOG OLTARA

21. XI. proslavili smo velik blagdan. Poslije 25 godina dobila je naša crkva novi oltar. Naš vlc, ovlašten od preuzev. biskupa, blagoslovio nam je novi oltar i otključi priput na njemu sv. Misu. Suzne su bile naše oči od radosti. Oltar nam je tako lijep, da nam služi na diku i ponos te bi mogao stati i u gragu. Stoga zahvaljujemo našem majstoru g. Ivanu Robniku iz Zagreba, koji nam ga je tako lijepo izradio. Poslije podne čuli smo lijepi govor o Katoličkoj Akciji te kakvi treba da budemo i koga da se čuvamo.

Darovi: Gdica Marica Radić iz Kaštel Staroga poklonila nam je novi oltarni pult, a Kero Mate iz Splita 30 dinara. Ugleđali se u njih i drugi, a njima pomogao sv. Juraj!

Dta.

Križarske vesti

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA osnovana su u Trstenom (okružje Dubrovnik) i u Filipovu (okružje Subotica).

ODRŽANI TEČAJEVI. U Dubrovniku je održan tečaj za cijelo okružje, na kome je prisustvovalo 35 učesnika iz potročja okružja. Tečaj je držan 30. i 31. X. te 1. XI., a vođio ga je predsjednik okružja preč. Vučetić i brat Mladen Kašteljan. — U Zagrebu je kroz dva mjeseca održan tehnički tečaj za zagreb. Križare 3 puta tjedno, a vođio ga je br. Tubaković. Svršio je u petak 19. XI. — U Samoboru je održan večernji tečaj za tamošnje Križare od 13.—18. XI., a predavalci su akademičari Križari.

POSETI I PREDAVANJA. U nedjelju 14. XI. održali su posjeti i predavanja u Samoboru (dr. Protulipac), u Hrastinama kod Samobora (L. Žnidarić), u Sv. Mariji pod Okićem (br. Brkljačić i Tomljenović), a u nedjelju 21. XI. u Delnicama (L. Žnidarić) i Veličkoj Gorici (br. Haman).

ODRŽANE PRIREDBE. U nedjelju 21. XI. bio je križarski dan na Trsatu, gađaje je od VKB bio i govorio br. Grgić, zatim u Slunju i S1. Požegi.

MJESEC KRIŽARSKE STAMPE. Od 15. XII. do 15. I. je mjesec križarske stampe. Kroz taj će mjesec križ. crtušta posebno raditi oko proširenja križ. štampe.

"KRIŽARSKA STRAŽA" izšla je i uskoro izlazi novi broj. Upozorju se križ. bratstva na potrebu, da svoj list rašire i plaćaju.

"Križarska straža" izšla je i uskoro izlazi novi broj. Upozorju se križ. bratstva na potrebu, da svoj list rašire i plaćaju.

Dok smo mi ovako bili zabavljeni dubokim mislima predavača, kolega S. iz Dalmacije počeo je, da kroz zube gunda omiljelu pjesmu: "Tugo moja velika, predi na drugoga". — — —

Bitolj, 21. XI.

Danas smo — nas nekoliko kolega — bili s bicikloma na grčkoj granici. Granica se nalazi 16 km. od Bitolja. Svi smo gorgjeli od želje, da vidimo tlo domovine Homera, Sokrata, Platona, Aristotela i dr. velikana grčkih. Popeli smo se na stražarnicu i iz neposredne blizine promatrali smo majku najvećih pjesnika i filozofa. Sjali smo se od sreće, i svak je nastojao, da pokaže nešto od svoga klasičnog grčkog znanja. Ja sam najviše žalio starca Aristotela, što se jednik onolikomučio oko svojih silogizama, kad nam ovđje neprestano naglasuju: "Ovdje nema logike". Netom mi otvorimo usta, da nešto kažemo, već čujemo prijevor: "Ne treba da filozifiramo". Takvu, eto, sudbinu doživješe u našoj sredini ovi filozofije. A ipak i oni su bili Balkanci! Ali, k svojima do-

Za unapređenje naše poljoprivrede i zadružarstva

Glavna Skupština Zadružne Matice

30. pr. mj. održana je u Splitu redovna glavna skupština Zadružne Matice. Za skupštinu je vladao veliki interes te je broj delegata zadružna bio veći nego ikada do sada. Prisustvovali su i predstavnici vlasti i drugih zadružnih ustanova.

Pretjesnik prof. Ivo Juras je u značajnom pozdravnom govoru prikazao zadružne prilike na Primorju. Vodeći se stariji i prokušanim načelom, da Bog radišu pomaže, Zadružna Matica uložila je svu svoju snagu, da što solidnije organizira zadružarstvo u našim krajevima. Velike je uspjehe imala osobito u proizvodnjom i potrošnom zadružarstvu, a u posljednje vrijeme se pokazuje znatno poboljšanje i kod krećnih zadružra. Iznos i poteškoće u radu. Tako ističe, da Privilegijano izvozno društvo umjetno diže cijenu pšenici, koju Dalmacija mora nabavljati, a ništa se ne brine za primorske proizvođače. Matica je bila organizirala dobar sjemenski krumpir iz Holandije, ali vlasti nije dozvoljeno oslobodenje od uvozne carine. Zaključuje, da sve te poteškoće ne smiju da ometu rad, nego treba da daju nove snage da ustrajemo na započetom putu.

U ime Banske uprave pozdravio je skupštinu savjetnik g. Kuljevan te se najlašnije izrazio o Matičnom radu. U ime Zadružnog Saveza govorio je g. prof. Katunarić, te Matice izrazio priznanje na ljeđepim uspjesima i zaželio, da se što prije uječni hrvatsko zadružarstvo na Primorju.

Pošto je zadružama razaslan opštan istinski izvještaj o poslovanju, ravnatelj Z. Matice g. gr. T. Čiko u glavnim potežima je prikazao velik porast Matičnoga član-

stva (učlanjenih zadružna će uskoro biti 200), zatim sve što je Matica počula u cilju zaštite poljoprivrednih i zadružnih interesa na Primorju, za zadružnu propagandu, izobrazbu zadružara itd. Taj je rad bio vrlo obilan, pa je izvještaj sa zadovoljstvom primljen na znanje.

Nakon toga se razvila vrlo zanimljiva rasprava o raznim aktuelnim pitanjima, u kojoj su sudjelovali mnogobrojni zadružari. Osobito su zapaženi izvještaji i predlozi g. vč. M. Dugovića iz Ševerne Dalmacije, I. Farolfi, načelnika Visa, Stjepana Smoje veru iz K. Starog, B. Vučkovića iz Sinja, nar. zastupnika I. P. Mlađine i dr.

Sve su tačke dnevnoga reda jednoglasno prihvatele. Upravno vijeće je popunjeno s g. Markom Lukšićem iz Mandžaljene kod Dubrovnika, a Nadzorni odbor s g. Ivanom Farolfi, zamj. nar. zastupnika I. P. Mlađine i dr.

Skupština je ovlastila Upravno vijeće, da poradi na postepenom okupljanju zadržati zadružnih snaga na solidnoj osnovi, kako bi ojačano hrvatsko zadružarstvo bilo u stanju, da još uspešnije vrši svoju zadužbu za dobro naroda.

Konačno su prihvatele važne rezolucije za zaštitu i unapređenje domaće proizvodnje (vino, ulje, ribarstvo, itd.), protiv oporezovanja zadružra, za smanjenje prevoznih tarifa, za bolje trgovacke ugovore s inozemstvom, za kreditiranje zadružarstva itd.

Nakon zaključka skupštine otvorena je vrlo uspješna i zložba zadružnih proizvoda, u prvom redu suhih smokava, eteričnih ulja, svinčica južnoga voća i pletarskih proizvoda.

Život Šibenika

DEVETNICA BOŽIĆU počinje u srijedu 15. t. mj. u katedrali sv. Jakova. Svake večeri u 5 s. biće ruzarij i devenica.

KVATRE. U srijedu 15. t. mj., kao i u petak 17. t. mj. i u subotu 18. t. mj. jesu kvatre. Sva tri dana je strogi post i nemrs. I ovoga puta stavlja se na sreću našim vjernicima, da kroz ova tri dana poste i mole Gospoda žrtve, da pošalje što više poslenika t. j. svetih i dobrih svećenika u vinograda svoj.

PREDAVANJE O SLAVNOM JURJU ŠIZGORICU. U režiji Pododbora Matice Hrvatske održao je 3. t. mj. preč. don K. Stojić u prostorijama Hrv. Seljačkog Dom-a predavanje o slavnom humanistu Jurju Šizgoriću Šibenčaninu. Predavač je prikazao život Šibenika u 15. vijeku u socijalnom i kulturnom pogledu. Istakao je razmjerno blagostanje radi dobro razvijene trgovine i obrta. Nabrojio znamenitije ljudi tog vremena i u čemu su se istakli. Orisao je život Šibenčana: pučana i plemića. — U životu

Jurja Šizgorića istakao je njegove nauke, razne crkvene službe, koje je obnašao, i protumačio djela, koja su mu slavu raznijeli u kulturnom svijetu. Nažlost mnoga su se njegova djela izgubila. On je bio prvi sakupljač narodnoga blaga: priča, pjesma, poslovica i t. d. Njegova su djela puna folkloristike: iznosi zanimive običaje prilikom svadbe, smrti, biranje narodnoga kralja i t. d. — Preduvjeć se najviše zadražao na djelu "De situ Illyria" i na njegovim pjesmama. Preveo je za primjer 12. elegiju, kojoj je sadržaj: plač Šibenskoga polja, koje su opustošili Turci. — Nažlost ovo lijepo i vrlo uspješno predavanje nije bilo posjećeno, koliko je za služivo.

UNAPREĐENJE. Gdica Ružica Jelić, suplent naše realne gimnazije s položenim profesorskim ispitom, bila je ovih dana imenovana profesorom u VIII. grupi. Cestitamo!

BLAGDAN SV. LUCE slavi se u nedjelju 13. t. mj. u crkvi sv. Luce. U nedjelju 12. t. mj. u 4 1/2 s. popodne je

Svoj k svome!

Odlikovana Tvornica Voštanih Svjeća VLADIMIRA KULIĆA – NASLJEDNICI ŠIBENIK

Svoj k svome!

doše, a njihovi ih nisu primili. Ja sam ih bijedne žalio.

Iza kako smo se fotografirali, vratitmo se kući. Dosta loši put i mrak učinili su, da su nam počele pucati gume na biciklima. Začudili smo se, kad smo vidjeli dječake od 16—17 godina, kako, s vojničkom puškom na ramenu, čuvaju stado bijelih ovaca. Rekoše nam, da ovdje ima mnogo "kurjaka", pa da se brane.

Bitolj, 25. XI.

Primio sam danas pismo od dr. dječaka prijatelja, koje me je silno razveselilo, ali i razalostilo. Mlada i posletna duša trza se u materijaliziranom okolici, da sačuva čistoću i vrednost duše. Oni, koji bi je moral voditi čistim idealima, klanjavu se materijom. Mladoga prijatelja to boli i on plače, ali ne očajava. Spreman je na borbu, piše, da će se uhvatiti u koštarac sa životom i vjeruje tvrdo u pobjedu, jer hrani svoju dušu Kruhom andela. Ustaj sam, idealna duša, budi junak, karakter, div — a ja će se moliti za Te!

Bitolj, 27. XI.

Bože, kako li je teško čovjeku, kad sretne prodanu dušu! Kad sretne

čovjeka, koji je za novac ili za položaj prodao sve, što bi mu moralio biti sveto i uvrišeno. Teško je gledati takvoga, kako pljuca na rođeni dom, kako se porugama nabacuje na ideale, koje je usisao majčinim mljekom. To je izrod, koji se svakome gadi, prodana duša, koju svak prezire. To je loši sluga svakome gospodaru. Sve je kadar da učini za Judinu platu. — Takva pojma čovjeka uzneniruje i boli.

Kako li je, naprotiv, ugodno, kad se čovjek sastane sa karakter-čovjekom. Kad sretne čelik-značaj. Kad se namjeri na hrast, koji ponosi i odlučno prkosibura i olujama. Kad se nadje uz tvrdu liticu, koju svaki mogući valovi bijesnoga mora i okeana ne mogu da maknu. Kad je čovjek pri duši ugodno i s neobičnim poštovanjem promatra taj kremeniti značaj. Takav čovjek uzdiže našu dušu i ulijeva u nas ponos i odlučnost. Takvoga čovjeka poštujte svak, pa i neprijatelji njegovi.

Eto, takve su me misli i čuvstva obuzeli danas, pri susretu s jednom prodanom dušom — — —

začnji dan troćevnice. Na sami blagdan 5 sati ujutro su pjevane lekcije, za u 6 sati pjevana sv. Misa, pak svako i sata tih sv. Mise, a u 10 1/2 s. pontifikalna sv. Misa presvij. Piana. Popodne u 4 1/2 blagoslov s Presvetim i ljubljenje Moći.

SV. NIKOLA bio je i ove godine dicionalno proslavljen u cijelom našem gradu, a osobito u svećevi crkvi. Cijeli pobožni narod dolazio je pred svećev i utjecao se svojim molitvama velikom cu. Uoči blagdana paljen je vatromet sva crkva bila je izvana i unutra svetiljana. Na svećevi blagdan pjevale se lekcije. Bile su dvije blagdane pjevane sv. Mis. nekoliko tihih sv. Mise. Popodne bio blagoslov s Presvetim i ljubljenje svećenici. — Nikolinjsku zabavu s dijeljenjem darova imali su: 5. t. mj. Male Križari i sjemeništari, a 8. t. „Hrvatsko Sreću“.

NIKOLINJE MALIH KRIŽARICA, či svetkovine sv. Nikole priređalo je vod Malih Križarica u Šibeniku nikolinjsko za svoje male sestre. — Djeca su veselo dočekljeno dočekala taj dan, kada su na pilu na pozornici, da pokažu svojima, i kako se uče u svojoj dragoj križari organizaciji. — Oduseljeno i s puno bavi prema djeci govorila je s. Tomi M. Prije nje su mali patuljci, iako nespretni, ali ipak dražesno, pročitali gram. Na programu je bilo više sabora, koja nažalost niješi najbolje. Drugi put treba vise vježbe. Vrlo su po deklamirale. C. i. M. „Ide sv. N. i. Zaninović M. „Pozdrav sv. Niki“ Prolić M. optjevao je „Moja lutka“. I kaz „Sekin lutka“ (u 2 čina) sv. sakrđenjem, a i izvedbom, osobito Dear i Novak B., kao i ostalih prečastivilja začovoljio je prisutne. — Svakako najveselje bio je za oječu dolazak sv. Nišandela i krampusa te ojeljenje da što je, sasvim prirođeno, izvazalo muzbune. Drugi put svakako trebalo bi reda. — Posjet je bio jako dobar te vod M. K. zahvaljuje cij. rođateljima i ostala na posjetu i moli, da uzmju u obzir i zamjere, ako red, što je vrlo teško posjećenje bio uzoran. Bog živi!

SV. SPIRIDION. Blagdan sv. Spirida, biskupa, biće proslavljen po starom običaju u Novoj crkvi u utorak 14. t. m. ponedjeljak uoči blagdana pjevace se Vrbovna u 5 1/2 s. ujutro Jutrenja i lekcije. Ubiće pjevana sv. Misa. U 8 s. tih sv. M. Popodne u 4 1/2 s. blagoslov s Presvetim i ljubljenje svećenih moći.

KONFERENCIJI SV. VINKA PASKOG poklonili su: Preč. don Ivo B. i Crkvinarstvo sv. Križa u Doču po Dir.

SVIM CLANICAMA „ZIVOGLA JETLA“ javljamo, da je nakana klanjanje slijedeći tjedan (od 13.—19. XII.): za Še mlađe levite, koji će ovih dana primiti svete više redove, i Sveti Svetišnji načari obilježiti s jih milosti te Mu budu dosto službenici — Don Ante Radović.

IMENOVANJE. Preuzev. biskup novao je vlc. don Franu Horvata k. nim vikaram i gračkim župskim pokonikom u Šibeniku.

ZA SPREMAKSIRANJE ŠIBENSKE OBALBE oči nove zgrade carinarnice do skoga parka odobrilo je Ministarstvo devina iznos od '90 hiljada dinara.

Razne vesti

ODLIKOVANJA, PROMAKNUĆA POSTAVLJENJA. Prilikom 1. prosinca likovan je veći broj članova vlade, p. sjednici Senata i Skupštine te drugi državni funkcioneri. — Objavljen je ukaz, kojim je menovano 17 novih generala i 2 kontraadmirala (Luterotti J. i Marijašević Vl.). — Stavljen je nekoliko novih članova glavnog kontrole, među kojima i dr. Ivan Buljan, čac apelacionog suda u Splitu.

JAKA OLUA RAZRUSILA PUTE. U sjevernoj Dalmatinskoj Hrvatskoj vlade je prošlih dana jaka oluja. Padala je s kiša, praćena olujom i vjetrom, te je rastešila mnoge ceste i puteve. U zagorskom dijelu Dalmatinske Hrvatske padao je jeg. — Ova oluja poremetila je i saobraćaj, a u dječjim i žup